

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 498/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „Нуре Production“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Наташа Тошић Сремац, адвокат из ..., против тужене АА ПР ... „ББ“ ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Параћину, у седници већа одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу против тужене ради исплате износа од 3.243.281,00 динара са припадајућом каматом на име измирења својих обавеза по закљученом ауторском уговору, који је једнострано раскинут од стране тужиоца због неиспуњења уговорне обавезе. Решењем Основног суда у Параћину П 898/23 од 03.08.2023. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет уз пропратни акт П 4772/2023 од 19.09.2023. године доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Привредни суд у Београду.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и ако је у наведеном

спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 24. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према наведеној законској одредби (члан 27. став 1. тачка 1.), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација, односно између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Тек уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца – привредног субјекта и тужене – предузетника, у коме је предмет тужбеног захтева исплата дуга по закљученом ауторском уговору, па Врховни суд налази да су испуњени услови из члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, с обзиром да је испуњен субјективни критеријум – ради се о спору између привредног субјекта и предузетника.

На основу изнетог, применом члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни суд налази да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Привредни суд у Београду.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**